

Forslag til lov om ændring af lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag. (Børnetilskud til en ægtefælle til en indsat og eftergivelse af bidragsgæld).

Af socialministeren (Karen Jespersen).

(Fremsat 7/12 93. Første behandling 9/12 93. Betænkning 10/12 93).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Anden behandling af lovforslag nr. L 120:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændring af bestemmelsen om supplerende tilskud til forældre på orlov til børnepasning).

Af socialministeren (Karen Jespersen).

(Fremsat 7/12 93. Første behandling 9/12 93. Betænkning 10/12 93).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Pia Christmas-Møller (K.F.):

Med dette lovforslag forsøger regeringen at lappe på en urimelighed, der opstod i forbindelse med arbejdsmarkedsreformen, og det er jo i sig selv godt nok. Problemet er, at man åbner for nye urimeligheder med den valgte løsning.

Sagen er, at man ifølge forslaget vil rette op på den urimelighed, som består i, at lavtlønnede arbejdstagere, der søger orlov, får mindre i forældreorlovsydelse end ledige dagpenge- modtagere. Det er jo godt nok, at man lukker for det hul, men problemet er som sagt, at man med den samme model åbner for nye urimeligheder. Der opstår nemlig en ny forskelsbehandling mellem f.eks. to personer på samme indkomstniveau på samme virksomhed, som søger forældreorlov. Forskellen består i, om den ene er medlem af en a-kasse og dermed dagpengeberettiget og den anden ikke er det. Det er helt urimeligt at lægge sådan et nyt snit ind i denne lovgivning. Regeringen har jo lagt stor vægt på, at netop forældreorlov skal kunne ydes helt uafhængigt af, om man er medlem af en a-kasse og dermed dagpengeberettiget, men det bliver nu et kriterium, som får betydning for orlovsydelsen på lavtlønsområdet. Det synes vi faktisk er en ganske stor forplumring, og vi kan ikke medvirke til, at dette lovforslag bliver gennemført på denne måde.

Omvendt vil vi heller ikke blokere for, at der trods alt bliver lukket for en misbrugsmulighed, så vi vil undlade at stemme til forslaget.

Bertel Haarder (V):

Loven burde have navneforandring til »loven om urimelighedernes konstans«, for der rettes ganske vist én urimelighed, men så indføres der en, som er værre. Og man kan næsten sige sig selv, at når vi bevæger os ind i disse orlovsordninger, hvor der gives store fordele, som dette samfund hidtil ikke har haft råd til, vil Socialdemokratiet søge at sikre disse fordele for bestemte grupper, nemlig dem, der er medlemmer af a-kasser.

Og det er præcis det, vi ser her: I den hensigt at rette en urimelighed skaber man diskrimination med hensyn til orlovs muligheder i forbindelse med børnepasning, nemlig diskrimination over for folk, der ikke er medlemmer af a-kasser. Jeg ved ikke, om man kan undre sig så meget over det, men den retning, dansk social- og arbejdsmarkeds politik har taget både

[Bertel Haarder]

under dette punkt og under de tidligere punkter, vi har debatteret i dag, er dybt beskæmmende.

Tom Behnke (FP):

Det er muligt, at meningen med forslaget var, at man ville fjerne en urimelighed; men måden, man har gjort det på, er, at efter at man har fundet ud af, at nogle særlig lavtlønnede indkomstgrupper ikke har kunnet opnå den samme ydelse som folk, der er arbejdsløse, gør man det, at man prøver på at hæve ydelsen til dem, der er lavtlønnede, i stedet for at sætte ydelsen til de ledige ned. Forskellen er væsentlig, for den betyder netop, at der opstår en ny klar urimelighed.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at Fremskridtspartiet er imod at give betalt orlov til pasning af egne børn, og at vi i det hele taget er imod den form for tilskud, og derfor er vi som udgangspunkt selvfølgelig imod forslaget her. Men uanset vores grundholdning er forslaget skruet skævt sammen, og den urimelighed, man prøver på at fjerne, opstår så bare et andet sted.

I betænkningen er der optrykt et svar på spørgsmål 4, hvor man netop spørger ministeren, hvorledes det vil være for to personer på samme virksomhed med samme lønforhold, hvis de benytter sig af orlovsordningen, men hvor den ene er dagpengeberettiget og den anden ikke er det – enten fordi vedkommende ikke er medlem af en a-kasse, eller fordi han eller hun ikke har været medlem af en a-kasse længe nok. Og ministeren svarer klart og tydeligt, at der vil finde en forskelsbehandling sted.

Med andre ord ligger der altså i dette her en skjult dagsorden om tvungent medlemskab af en a-kasse og det til trods for, at netop dette krav tidligere er blevet fjernet fra lovgivningen. Så vi står helt uforstående over for dette her; men det kan være, at det er, fordi regeringen har fortrudt, at den har ophævet netop kravet om tvungent medlemskab af en a-kasse.

På flere punkter kan Fremskridtspartiet altså under ingen omstændigheder støtte lovforslaget, og i modsætning til Venstre og De Konservative stemmer vi klart imod forslaget.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil for det første sige, at af de orlovsordninger, der træder i kraft her den 1. januar, teg-

ner denne forældreorlovsordning til at blive en af de mere succesfulde, og det er vi selvfølgelig glade for.

Med de forbedringer, der nu kommer ind ifølge de forslag, der ligger her, er det klart, at det er de lavtlønnede, man tilgodeser mest – i og med, at det faktisk er de lavestlønnede, som kommer op på en 90 pct.s ydelse.

Og så vil jeg godt spørge hr. Bertel Haarder, om det var Venstres bud på minimalstaten, der blev fremført heroppefra; for jeg synes, at det i den grad var ideologiske tanker, der fremkom, og ikke noget, der har hold i virkeligheden. Derfor vil jeg godt spørge om det.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Det sidste indlæg var meningsløst og derfor umuligt at svare på.

Men det var dejligt at få en ordfører på talerstolen. Jeg ville også gerne se et par ordførere for de andre regeringspartier på talerstolen. Kan det virkelig være rigtigt, at tingene går så stærkt, at de andre regeringspartier overhovedet ikke har kunnet følge med i, hvad der sker?

Derfor vil jeg gerne gentage: Dette her drejer sig om, at der nu i forbindelse med orlov til børnepasning indføres diskrimination over for folk, der ikke er medlemmer af en a-kasse. Hvad siger den radikale ordfører, Kristeligt Folkepartis ordfører og Centrum-Demokraternes ordfører til det? Har man godkendt dette?

Tidligere drøftede vi orlovsordninger, som vist bl.a. var en radikal opfindelse. Hvorfor i alverden går man med på at rulle denne ordning tilbage og indføre nyt bureaukrati over for kommunerne og diskrimination over for folk, der ikke er medlemmer af en a-kasse? Det er en helt ny linje fra de tre mindre regeringspartier. Det må være, fordi de ikke har været opmærksomme. Kunne vi ikke få deres ordførere herop også, nu da den socialdemokratiske har velsignet os med sin tilstedeværelse – selv om det, han sagde, ganske vist var meningsløst.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Som det fremgår af lovforslaget, er der her tale om et forslag, der vedrører dagpengeberettigede. Det hænger jo sammen med, at der i dag er den forskelsbehandling på arbejdsmarkedet, at mennesker, der er medlemmer af en

[Socialministeren]

a-kasse, og mennesker, der ikke er medlemmer af en a-kasse, bliver behandlet forskelligt, når de bliver arbejdsløse. Det er selvfølgelig hele grundtanken med medlemskabet af en a-kasse.

Men da den skævhed, der var opstået i loven, var en skævhed i forholdet mellem dagpengeberettigede beskæftigede og dagpengeberettigede arbejdsløse, er det den skævhed, vi er gået ind for at rette.

Det betyder jo ikke på nogen måder, at de, der ikke er dagpengeberettigede, får mindre. De får jo den orlovsydelse, de hele tiden har været berettigede til. Men det er jo heller ikke sådan, at de ikkedagpengeberettigede beskæftigede, der går på orlov, vil få mindre end deres tilsvarende kolleger, der går på orlov fra arbejdsløshed.

Der har altså været en skævhed i loven, og den er vi gået ind for at rette inden for de regler, der allerede er i a-kasse-bestemmelserne, og uden at det på nogen måder går ud over andre. Men det betyder så også, at der er nogle lavtlønnede, der får en lidt højere ydelse. Og jeg synes, at det er godt, at vi har fået ændret den skævhed, uden at det går ud over nogen andre.

Pia Christmas-Møller (KF):

Orlovsydelse ændres der ikke en døjt på med dette lovforslag – hverken den orlovsydelse, der gives til folk, der kommer direkte fra aktivt erhvervsarbejde, eller den, der gives til folk, der kommer fra lediggang.

Det, der ændres på med dette lovforslag, er kommunernes tilskudsmuligheder med hensyn til orlovsmottagerne – en ganske anden sag! Det er altså et tilskud, som er finansieret af skatteborgerne, og som kan tildeles de personer, som i forvejen har fået orlov. Her har regeringen lagt et maksimalt loft på 35.000 kr. Inden for dette loft kan kommunerne bestemme sig for at give tilskud til de familier, der har taget forældreorlov. Og så har man lagt yderligere regler ind.

Og i forbindelse med disse yderligere regler er det nu, at vi ser, at spørgsmålet om medlemskab af en a-kasse – dagpenget eller ej – bliver afgørende for, hvad i øvrigt ens indkomstgrupper kan få i samlet ydelse, når de er på forældreorlov.

Det er her, urimeligheden opstår: at man lægger a-kasse-kriteriet ind i forbindelse med

en sag, hvor spørgsmålet om medlemskab af en a-kasse i øvrigt overhovedet ikke spiller nogen rolle, hvilket regeringen især har brøstet sig meget af.

Så nu må ministeren altså lige have en lille smule tjek på, hvad det er, hun selv foreslår i sit lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Anden behandling af lovforslag nr. L 48:

Forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme. (Fritagelse af ejendomme i erhvervszoner).

Af indenrigsministeren (Birte Weiss).

(Fremsat 27/10 93. Første behandling 23/11 93. Betænkning 9/12 93).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbe-